

## د افغانستان دکولتور مخکښان

ژباړونکی په پښتو: محمد صفر خواریکین

کله چې د افغانستان د ژبې او کولتور خبره رامنځ ته کېږي، نور سره سم د «افغانی نویس» عبدالله نوم او ارزښتناکه کارونه مطرح کېږي. دا ستر میره څوک و؟ او زموږ کولتور او ادب ته یې کوم نوبتگر چوپړ کړی دی؟ که د دري او پښتو ادب د دې استاد تلپاتي اثار نه وي، مور به اړوی چې د کلمو ماناگانې، یوازي د نورو د لغتنامو او قاموسونو له لار پېدا کړو. د دغه راز شخصیتونو یادونه په واقعیت کې زموږ د ملي کولتور ساتنه ده.

افغانی نویس او دهغه بې مخینې نوبت:

مخکې تردې چې دهغه د اثارو یادونه وشي، بنایي چې په پیل کې هغه پیژندگلوي وکړو، چې دهغه د پوهې او د ادبي څېړنو په ډگر کې د هغه د سترپانه منونکي کار او د هیوادپالنې له احساس سره اشناشو. افغانی نویس د شلمې پېړۍ په رومینو کلونو کې د کابل ښار د اڅکزیو په چم کې وزېږېد. پلار یې ملا محمد چې په عرض بیګي مشهور و د امیر عبدالرحمان خان د دربار له نامتو لیکوالانو څخه و او وروسته د امیر حبیب الله خان په دربار کې د هغه د دوتر رئیس و. د افغانی نویس پلار د لغمان او موریې کابلې وه. دغه ترکیب د اښکښه درلوده چې هغه له ماشومتوبه په دواړو ژبو پښتو او دري خبرې، لیکل او لوستل له پلار او مور څخه زده کړي. وروسته یې رواجي علوم د خپل مهال له عالمانو او پوهانو، په ځانګړې توګه د پلار له دوستانو نه زده کړي، ترڅو د لیکوالۍ جوګه شو او د غازي امان الله خان د باچاهۍ په ویاړلې پېر کې یې په کار پیل وکړ.

افغانی نویس روڼ اندی انسان او له هیواد سره یې د مینې ژور احساس درلود. د هغه افکارو د امانی پیر د غورځنګ او مشروطه غوښتنې تر غښتلې اغیزلاندې پاڅه شوي ول. دهغه د هوښیار دریځ او خلکوسره د مینې له امله و چې سردار محمد هاشم خان صدراعظم هغه د صدارت په دوترونو کې د همکار په توګه ونه شو زغملی او اړتون کې یې واچوه. په اړتون کې د هغه بندي کولو له مشروطه غوښتونکو بندیانو سره د هغه پیژندگلوي او اړیکې زیاتې کړې. افغانی نویس له مشروطه غوښتونکو او نورو بندیانو څخه ډېر څه زده کړل چې نه یوازي په خبرو، بلکې به لیکلوي یې تل ځلیدل. همدغه کسان دهغه د تلپاتي کتابونو به هرکلي کې کره کتنې او لیکنې لري چې ځینې یې د وخت د حکومت زغمل شوي او پاتې یې د کابل په دولتي مطبعه کې له چاپ نه مخکې سانسور او له خپرېدو پاتې شوي دي. (۱)

خپرو شويو کره کتنو نه یوازي د لیکوال لیکنې ارزولي دي، بلکې هغه پیاوړي شخصیت ته یې دلوستونکو پام هم ور اړولی دی.

افغانی نویس لنډې، له ماناګې او د خلکو د پوهاوی وړ خبرې کولې. له لغت ښیندنې او فضل پلورنې (خان پوه ښوونې) نه یې کرکه درلوده. هغه زړه بوګونکي او خوښې هستونکي یادونه به یې چې د خلکو پر وړاندې د افغانستان د رژیمونو له چال چلند څخه را پېدا کېدل، له ډار پرته او ښوونکي بڼه بیانول. (۲)

هغه خپل لاسوندونه او یادښتونه په یومنظم خونديځ (ارشيف) کې ساتل. له دغه خونديځ څخه یو شمیر لیکوالانو په خپلو لیکنو کې د ماخذ په توګه یادونه کړې ده چې د یادې شوي سکالو (موضوع) اړوند لاسوند د ښاغلي عبدالله افغانی نویس په شخصي خونديځ کې شته دی.

افغانی نویس هڅاند او کوښښي انسان و. ان د ژوند په ورستیو کې چې بدني توان یې کمیده، غوښتل یې د «افغان سرغډویانو» په باب خپلې پراخه او هر اړخیزه څېړنې بشپړې او خپرې کړې. په دغه راز اثر سره هغه غوښتل چې هغه افغان شخصیتونه چې په بیلا بیلو برخو کې ځلیدلې معرفي کړي. ده غه یادښتونو کې هېڅ برخه له پامه نه وه غورځول شوې او مذهبي، سیاسي، اقتصادي، اداري، پوځي، هنري، سپورتي، ادبي او ټولنیزې برخې په کې وې. په دغه برخه کې دهغه یادښتونه او ټولې کړې پانې زرګونو مخونو ته رسیدې. خو ژوندي وفا ونکړه چې افغانی نویس د دغه ګټور اثر او ډنه او خپرونه ترسره کړي.

د افغانی نویس خپرې شوي لیکنې:

### پښتو قاموس:

د هرې ژبې لغتونه د هماغه ژبې سنتي او بنسټ دي. د لغتونو سمې پوهېدنې او دهغو پرځای او وړکارونې له امله لوستونکي یا اورېدونکي په هماغه ښکلا او زیرکۍ سره په مطلب پوهېدې شي. زیاتره لغتونه څو ماناوې لري او د کارولو د ځای له مخې یې ماناوې له یو بل سره توپیر لري.

پخوا تردې چې افغانی نویس پښتو- فارسی قاموس تدوین کړي، زموږ په هیواد کې پښتو لغتونه او ماناوې یې دري ته نه وې ژباړل شوي او د یو قاموس په ډول ترتیب او تنظیم شوي نه ول. دې نیمګړتیا د افغانی نویس پام وړ و اړوه او له

خلکواو دهغوی له کولتور سره د مینې له امله یې کار پیل کړ چې دا ستره فرهنگي تشه ډکه کړي. څنگه چې په دې برخه کې د مخه کار نه وشوی نو راټولول او اوډل یې هم اسان کار نه و او د عمر زیات کلونه یې په راټولو او ترتیبولو تیر شول. هغه څه چې د «پښتو قاموس» په نامه یادېږي، یوازې د پښتو لغتنامه نه ده. بلکې دغه قاموس په عین وخت کې «دري په پښتو» لغتونه هم لري. په بل بیان دا اثر په یوه ټولګه کې د دواړو ژبوغتنامه ده. د دې اثر تیارول په حقیقت کې نه یوازې له دری ادب سره د پښتو ویونکو بلدتیا له پاره خدمت دی، بلکې دري ژبې یې د پښتو کلمود ماناو له پیژندنې او د پښتو ژبې د سمې زده کړې جوګه کړي دي. نوله دې امله د دې ګټور اثر نوم یوازې پښتو قاموس د دوه اړخیزه منځپانګې (محتوا) بیانونکي نه شي کېدی. نوښه به وي چې دا اثر په پښتو- فارسي قاموس یاد شوی وي. دا چې دې قاموس د دواړو ژبو ګرېدونکو د پوهې او عرفان د کچې د لوړتیا له پاره چوپړ کړی دی، دهیڅ ډول شک ځای نه شته دی. خودا چې په هغه پیر او مهال کې د تدوینونکي دې کارته کم ارزښت ورکړشي، زموږ له اوسمهالي ادبي تاریخ نه دې خبرې او په پام کې نه نیولونه پرته بل څه نه دي.

هغه زیار چې افغاني نویس په خپله د دې قاموس د برابرولو او اوډلوله پاره ګاللي، باید د هغه وخت دولت د افغانستان د کولتور دساتندوي او پرمختیاله پاره ترسره کړی وي. دولت باید د څیړونکو یوه ډله ګومارلې وي چې داملي دنده یې په چټکۍ سرته رسولې وي. خوله بده مرغه دهغه وخت واکمنو دغه راز کولتوري اړتیاوو ته ارزښت نه ورکوه. کلونه وروسته چې کله دا اثر بشپړ شو، د «پښتو ټولني» ادارې دهغې دچاپ لګښت پر غاړه واخیست. دا اثر په دري ټوکو کې تیار شوی و چې رومبې ټوک یې په ۱۳۳۵ او دویم او دریم ټوک یې په ۱۳۳۶ کال کې په دولتي مطبعه کې چاپ شو. د پښتوقاموس کتاب د مطبوعاتو رومبې جایزه چې په هغه مهال کې د «اریانا جایزې» په نامه یادېده، داغاني نویس په برخه کړه.

عامیانه فارسي لغتونه:

له عامیانه لغتونو نه مقصد د خلکو ترمنځ رواجی ګرني(اصطلاحات) دي. که دا لغتونه راټول او ونه لیکل شي، دوخت په تیرېدوسره یې یوشمیرنه کارول کېږي او هیرېږي. د افغانستان د خلکو په نننۍ ولسي(عامیانه) ژبه کې، ناکارېدلي دري(ار) لغتونه رواج دي. خو دایرانیانو له خبرو اترو څخه داګرني نه اورېدل کېږي. طبیعي ده چې د افغانستان د فارسي په عامیانه لغتونو کې د دې ټاټوبي د نورو اوسیدونکو له ژبونه هم لار موندلې ده چې سرچینه او راخیستنه یې سره توپیر لري.

نود یوسمندرګي (لغتنامې) په ادانه کې دهغورا ټولول او اوډل، اسان کار نه و. افغاني نویس چې هرچیرته اوسیدلي او هرسمی ته چې تللی، اوګرني یې اورېدلي هغه یې یادداشت کړي دي. ان کله چې بندې و، له بندیانو او دارتون له ساتونکونه یې ګرني اورېدلي چې د خپل اثر دتدوین په مهال یې هغه نه دي هیري کړي او په ولسي (عامیانه) اصطلاحاتو کې یې کښلي دي.

هغه زموږ دهیواد پر ټولو رواجي ګرني او لهجو غورکړی او دهر یوډکارولو د څرنګوالي لټون یې کړی او دهغې سمه مانا یې غوره کړې ده. د اصطلاحاتو دویلو او بیان ډول ایجابوله چې ټول لغتونه خطاطي شي او غریزي نښې پرې زیاتي شي. د غه کار دټایپ د ماشین په وسیله نه کېده. نو تیار شوی متن دهیواد یوپیژندل شوي بنایسته لیکونکي(خوش نویس) او ادیب(مولانا خسته) ته وسپارل شو چې په قلم یې ولیکي.

د عامیانه لغتونو لیکنه اسانه نه ده او دا د بي کلمو غوندي په یوټاکلي قالب کې نه لیکل کېږي. د ساري په توګه؛ د «نسوار» یا «نصوار» د لیکلو له پاره دواړه د «س» او یا «ص» توری کارېږي چې له ادبي پلوه د«س» توری سم دی. خو په عامیانه لغتونو کې په «ص» لیکل شوی دي. (۳)

دمطبوعاتو مستقل ریاست، د دې کتاب د ارزونې او دخپرولو د اړتیا د تثبیت له پاره دهیواد له پیژندل شويو ادیبانو څخه یوکمیسون وګوماره چې د کتاب د خپرولو په هکله نظر ورکړي. دکمیسون غړیو په دې نظر توافق وکړ چې یاد شوی اثر «ارزښتناک او جامع او په نسخ کې یوازنی او غوره، ګټور کتاب دی. نوکتاب باید چاپ او په مطبوعاتی جایزه وستایل شي». (۴)

د دې کتاب «لغتنامه فارسي عامیانه» په رومبنيو مخونو کې د دې کتاب د ارزښت او دلیکوال د ګټورو زحمتونو په هکله د افغانستان د ادب او کولتور دمخکښانو قضاوتونه او الواکونه شته دي. بی ځایه به نه وي چې دهغوی د هر یوله لنډ نقل قولونه په دې مقاله کې د قدرمنولو ستونکو د مالوماتو له پاره وړاندې کړو.

ارواښاد افغاني نویس مخکې له دې چې دا اثر د خپرېدوله پاره د مطبوعاتو مستقل ریاست و سپاري، هغه یې دلوري پوهې څښتن او د مشروطیت دغورځنگ یو قدرمن کس(میرسیدقاسم خان) ته سپارلی و، چې په دغه اړوند خپل قضاوت اود استادۍ نظر ورکړي. هغه د افغاني نویس د زیار ستاینه کړې او د دغه راز یوې ټولګې خپرول یې سملاسي اړتیا بللې. افغاني نویس دغه شخصیت د خپل لارښود او الهام بښونکي په توګه، یادوه.

عزتمند پوه عبدالهادي داوي چې د یو سیاستمدار او مشروطه غوښتونکي په توګه د افغانستان خلکو کې ښه نوم او ځانګړی ځای لري، د کتاب په هکله داسې لیکي: د دې کتاب لیکل، یو ګټور او نوښتګر اقدام او د افغانستان د فارسي لهجي دلغتونو او تعبیرونو ارزښناکه زېرمه ده. دا کتاب غالباً رومبني ګام دی چې د هیواد دګرني لغتونو او ګرنيو د زېرمه کولو په لاره کې اوچت کړی دی او مؤلف یې د پایونیرانو[طراحانو او مخکښانو] په ډله کې راوستی دی.

د ادب اُستاد ملک الشعراء عبدالحق بیتاب لیکي: د گړنی او عامیانه فرهنگ کتاب، رښتیاچې بي مخیني اثر دی چې د اوږدې مودې دڅیړنې او لټون له امله منځ ته راغلی له تالیف نه تیر شوی او د تصنیف ترپولې رسیدلی نوله دې امله د ارزښت له پلوه د رومبې درجې مطبوعاتي جایزې وړدی. دا دمینه والو له پاره په نوي او تازه طریقه د کښنري ده. اُستاد خلیل الله خلیلي داسې لیکي: د دې ښکلي اثرڅوساعتو لوستلو زه بي اختیاره دې ته اړکړم چې قدرمن لیکوال ته دهغه زحمت له امله چې په دې ټولګې کې بي ګاللي مبارکي ووايم او دا نیک کار داسې وګڼوچې په دې باب زموږ په وخت کې پیل کېږي. په دې لار کې د لیکوال څیړنه او زیار، دهیواد له ادبي استقلال سره دهغه مینې ښکارندوی ده. هغه لغتونه چې په دې کتاب کې راټول شوي یوازې د عواموڅېرې اثرې نه دي بلکې په هغوکې ځینې کلمې هم لیدل کېږي چې د دې هیواد د لرغونو استادانو او ویندویانو اثارو کې شته او د وخت به تیرېدوسره وروستنیو لیکوالانو له خپلو لیکنو څخه غورځولي دي او خلکو په خپلو خبرو اترو کې ساتلي دي.

باید یادونه وکړو چې د فارسي د عامیانه لغتونو کتاب هم د اریانه جایزه د خپل لیکوال په برخه کړې ده. دهیواد په ورځپاڼو او اونیزو کې مقالې:

دهیواد په مطبوعاتو کې د افغاني نویس زیاتي مقالې خپري شوي دي. دا مقالې په دواړو ژبو پښتو او دري خپري شوي دي. افغاني نویس دامن الله باچا په پیرکې دهغه وخت له جریدوسره خپله همکاري پیل کړه. د سراج الاخبار، امان افغان، انیس او اصلاح په جریدو او ورځپاڼو کې د دې سترمیره ډېر اثار خپاره شوي دي. (۵) د دغولیکنو یوشمیر لکه دپښتو «لنډیو» راټولول او معرفي د زیات ارزښت لرونکي ده او د اوسمهالو لیکوالانو له پاره ارزښتناکه منبع ده. زموږ د ملي کولتور لارویانو ته د کاروان د دغه سالار یاد او دهغه د تلپاتي لیکنو پیژندګلوي اړینه وه. په یادونې سره په حقیقت کې موږ د خپل ملي کولتور ساتنه کوو.

په کولتور سره ژوندي دي دمهال واره قومونه له کولتوره بي خبرکوي د مرګ پرلورمز لونه

1 - د خپرنودی وینا: لغات عامیانه فارسي- افغاني نویس، دویم چاپ، د بلخ دڅیړنو اوڅېړنو مؤسسه، ۱۳۶۹

2 - لیکوال د ځوانی په مهال، د افغانستان دتیرې پېړۍ دنالیکل شوي تاریخ په باب، دښاغلي افغاني نویس له ارزښتناکوڅېرو څخه ډېر مالومات اورېدلي دي چې په دې وروستيو وختونو کې بي ځینې اګاه کسان هغه لیکي. افغاني نویس زما د پلار (میر عزیزالله سادات) نږدې دوست و او زموږ کورته نږدې اوسیده.

3 - افغاني نویس- لغات عمیانه فارسي- کابل، دولتي مطبعه-۱۳۳۸-۵۶۴ مخ

4 - عبدالوهاب طرزی، محمدابراهیم خلیل، داکتر جاوید، ضیاقاریزاده، محمدحسن فهیمی اوحي درژوبل دکمیسیون غړي ول.

5 - دانشنامه ادب فارسي-دریم ټوک- داسلامي فرهنگ او ارشادخپرونې- تهران-۱۳۷۸-۱۰۳مخ

پای